

§ 2. Jednakże zobowiązany do zabezpieczenia może zastępować złożone pieniądze papierami wartościowymi, a złożone papiery wartościowe innymi papierami wartościowymi lub pieniędzmi.

Art. 211⁷. § 1. Rzeczy ulegające zepsuciu lub pogorszeniu oraz rzeczy, których przechowywanie pociągałoby za sobą nadmierne trudności lub koszty, nie mogą służyć do zabezpieczenia w rozumieniu przepisów niniejszych.

§ 2. Wysokość zabezpieczenia przez oddanie rzeczy w zastaw wynosi dwie trzecie ich wartości szacunkowej w chwili ustanowienia zastawu. Jednakże gdy chodzi o przedmioty z kruszców szlachetnych, wysokość zabezpieczenia nie może być uznana za niższą od wartości zawartego w nich kruszcu.

Art. 211⁸. § 1. Wysokość zabezpieczenia przez ustanowienie hipoteki wynosi najwyżej dwie trzecie wartości nieruchomości obciążonej, a jeżeli hipoteka została ustanowiona na wierzytelności hipotecznej — najwyżej połowę sumy tej wierzytelności.

§ 2. Przy obliczaniu wysokości zabezpieczenia potrąca się wartość obciążeń, mających pierwszeństwo przed hipoteką ustanowioną w celu zabezpieczenia.

Art. 211⁹. § 1. Jeżeli zobowiązany nie może dać zabezpieczenia, przewidzianego w artykułach poprzedzających, sąd może zezwolić na zabezpieczenie przez poręczenie, jeżeli uzna je za dostateczne.

§ 2. Kto udzielił poręczenia w celu zabezpieczenia w rozumieniu przepisów niniejszych, uważany jest za poręczyciela solidarnego“.

Art. 15. § 1. Zapewnienie, przewidziane w art. 14 pkt 2 niniejszego dekretu, może być złożone, według wyboru zobowiązanego, bądź przed sądem grodzkim, w którego okręgu ma nastąpić przedstawienie spisu lub złożenie rachunku, bądź przed sądem grodzkim, w którego okręgu zobowiązany ma miejsce zamieszkania.

§ 2. Jeżeli zapewnienie ma być złożone w toczącym się postępowaniu sądowym, winno ono być złożone przed sądem, przed którym toczy się postępowanie.

§ 3. Złożenie fałszywego zapewnienia pociąga za sobą taką samą odpowiedzialność karną, jak fałszywe zeznanie przed sądem. Sąd winien uprzedzić o tej odpowiedzialności składającego zapewnienie.

Przepisy końcowe.

Art. 16. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 17. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1947 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

370

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 11 listopada 1946 r.

o zniesieniu Sądów Grodzkich w: Legionowie, Chęcinach, Daleszycach i Szydłowie.

Na podstawie art. 1 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 4 listopada 1944 r. o upoważnieniu do tworzenia sądów oraz zmiany ich okręgów, a ponadto do przenoszenia sędziów na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 58) zarządzam, co następuje:

§ 1. Znosi się w okręgu Sądu Okręgowego w Warszawie Sąd Grodzki w Legionowie, okręg tego sądu włącza się do okręgu Sądu Grodzkiego w Nowym Dworze.

§ 2. Znosi się w okręgu Sądu Okręgowego w Kielcach:

1) Sąd Grodzki w Chęcinach, okręg tego sądu włącza się do okręgu Sądu Grodzkiego w Kielcach;

2) Sąd Grodzki w Daleszycach, okręg tego sądu włącza się do okręgu Sądu Grodzkiego w Kielcach;

3) Sąd Grodzki w Szydłowie, okręg tego sądu włącza się do okręgu Sądu Grodzkiego w Stopnicy.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1947 r.

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski